

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTIN MÄÄRÄYS
11 päivänä heinäkuuta 2002 *

Yhdistetyissä asioissa T-107/01 R ja T-175/01 R,

Société des mines de Sacilor — Lormines, kotipaikka Puteaux (Ranska), edustajanaan asianajaja R. Schmitt,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään G. Rozet ja L. Ström, prosessi-osoite Luxemburgissa,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

jossa kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta toisaalta lykkäämään komission 30.3., 21.4., 9. ja 10.7.2001 tekemien päätösten täytäntöönpanoa ja toisaalta määräämään välitoimista, jotka koskevat komission velvoittamista hyväksymään kantajan sille 9.2. ja 9.5.2001 osoittamat kantelut,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN
OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI

on antanut seuraavan

määräyksen

- 1 HT 86 artiklan ensimmäisessä ja toisessa kohdassa määrätään seuraavaa:

”Jäsenvaltiot sitoutuvat toteuttamaan kaikki yleis- ja erityistoimenpiteet, jotka ovat aiheellisia yhteisön toimielinten päätöksistä ja suosituksista johtuvien velvoitteiden täyttämisen varmistamiseksi sekä yhteisön päämäärän toteuttamisen helpottamiseksi.

Jäsenvaltiot sitoutuvat pidättymään kaikista 1 ja 4 artiklassa tarkoitetuille yhteismarkkinoille soveltumattomista toimenpiteistä.”

2 HT 4 artiklassa määrätään seuraavaa:

”Hiilen ja teräksen yhteismarkkinoille soveltumattomina pidetään sekä sen vuoksi poistetaan ja kielletään tässä sopimuksessa määrätyin edellytyksin yhteisössä:

- —
- b) toimenpiteet ja menettelyt, jotka syrjivät tuottajia, ostajia tai käyttäjiä, erityisesti hinta- tai toimitusehtojen ja kuljetustariffien osalta, sekä toimenpiteet ja menettelyt, joilla estetään ostajan vapautta valita toimittaja;

 - c) valtioiden muodossa tai toisessa myöntämä tuki tai avustukset taikka määräämät erityismaksut;

— — .”

Kanteen perustana olevat tosiseikat

- 3 Société des mines de Sacilor — Lormines (jäljempänä kantaja) perustettiin vuonna 1978 ottamaan haltuun rautakaivosten toimiluvat ja korvausta vastaan siirretyt toimiluvat Sacilorissa, joka sijaitsee Lorrainen alueella. Koska rautamalmien louhinta oli vähentynyt kyseisellä alueella, Ranskan hallitus päätti vuonna 1991 lopettaa tuotannon. Tuotanto päättyi vuonna 1993.

- 4 Koska kantajan toimialalla ei enää ollut toimintaa, yhtiö oli tarkoitus purkaa. Näin ollen kantaja aloitti lakkauttamis- ja luovutusmenettelyt.

- 5 Lakkauttamismenettelyn tarkoituksena on sulkea ja tehdä turvallisiksi entiset malmikaivokset. Lakkauttamisen yhteydessä kaivosyhtiön on noudatettava kaivoksia koskevia erityisiä sääntöjä, joiden tarkoituksena on taata entisten malmikaivosten turvallisuus.

- 6 Luopumismenettelyn tarkoituksena on toimilupien päättäminen ennenaikaisesti. Se mahdollistaa toimiluvan haltijan vapauttamisen kaivoksia koskevista erityisistä säännöistä seuraavista velvollisuuksista ja maan pinnalla tapahtuvia vahinkoja koskevasta vastuuolettamasta.

- 7 Lakkauttamistoimenpiteet on pantu täytäntöön kaivoksia ja louhoksia koskevista säännöistä 7.5.1980 annetun asetuksen 80-330 (JORF 10.5.1980, s. 1179), sellaisena kuin se on muutettuna, säännösten mukaisesti, kuten toimivaltainen

kansallinen viranomainen on todennut vuoden 1996 aikana. Tästä huolimatta valtio ei ole peruuttanut toimilupia.

- 8 Ranskan hallintotuomioistuimet, joiden käsiteltäväksi kantaja on saattanut asian, ovat hyväksyneet osittain sen kanteet Ranskan tasavallan määräämisestä hyväksymään kantajan luopuminen toimiluvistaan siten, että sillä on edelleen hallussaan 18 toimilupaa ja kaksi siirrettyä toimilupaa.

- 9 Koska toimivaltainen ministeri ei ole hyväksynyt luopumista, viranomaiset ovat jatkaneet kaivoksia koskevien säännösten soveltamista kaivoslainsäädännön tiettyjen säännösten ja työsopimuslain L. 711-12 §:n muuttamisesta 15.7.1994 annetun lain 94-588 (JORF 16.7.1994, s. 10239) nojalla, ja ne ovat siten veloittaneet kantajalta valvonnasta ja julkisista töistä aiheutuneet kustannukset.

- 10 Kaivostoiminnan aiheuttamia vahinkoja koskevasta vastuusta ja riskien ehkäisystä kaivostoiminnan päätyttyä 30.3.1999 annetulla lailla 99-245 (JORF 31.3.1999, s. 4767) vastuuolettama kaivosalalla laajennettiin niin, että vastedes entisen toimiluvanhaltijan vastuuolettamalla ei ole takarajaa. Kyseisessä laissa säädetään myös entiselle toimiluvanhaltijalle velvollisuus suorittaa maksu julkisten menojen rahoittamiseksi kymmenen vuoden ajan.

- 11 Koska kantaja katsoi, että Ranskan viranomaisten kieltäytyminen peruuttaa sen toimilupia, mistä on seurannut velvollisuus maksaa uusia ennakoimattomia ja kohtuuttomia maksuja, on vastoin HT 4 ja HT 86 artiklaa, se osoitti 9.2.2001 komissiolle kantelun, joka on kirjattu komission pääsihteeristössä 21.2.2001.

- 12 Kantelussaan kantaja totesi, että Ranskan viranomaiset ovat rikkoneet HT 4 artiklan c kohtaa, kun ne ovat vaatineet siltä ”erityismaksuja”. Se vaati komissiota HT 88 artiklan nojalla toteamaan Ranskan tasavallan jättäneen noudattamatta kyseisen perustamissopimuksen mukaisia jäsenyysvelvoitteitaan ja määräämään, että Ranskan tasavallan on
- ”—tunnustettava, että Lormines-yhtiö ei enää ole toimilupien ja siirrettyjen toimilupien haltija niiden tosiasiallisesta luovuttamisesta lähtien;
- tunnustettava, että vastuuolettama ei voi sitoa Lormines-yhtiötä toimilupien ja siirrettyjen toimilupien tosiasiallisesta luovuttamisesta lähtien;
- lopetettava kaikkien näihin toimilupiin ja siirrettyihin toimilupiin liittyvien maksujen määrääminen Lormines-yhtiölle;
- korvattava Lormines-yhtiölle kustannukset, jotka sen on pitänyt maksaa toimilupien ja siirrettyjen toimilupien tosiasiallisesta luovuttamisesta lähtien”.
- 13 Kantaja esittää kantelukirjelmänsä lopussa pyynnön saada tieto toimenpiteistä, joihin komissio ”ryhtyy Ranskan tasavaltaa vastaan”.

- 14 Komissio on 30.3.2001 päivätyssä kirjeessään, jonka kantajan edustaja kertoo vastaanottaneensa 20.4.2001 ja jonka on allekirjoittanut kilpailun pääosastossa olevan osaston ”valtioneuet II” johtaja, vastannut seuraavasti:

”Käytettävissä olevien tietojen perusteella kilpailun pääosaston yksiköt ovat katsoleet, että asia ei kuulu yhteisön oikeuden vaan yksinomaan Ranskan oikeuden soveltamisalaan. Toteutetut toimenpiteet, jotka liittyvät Ranskan valtion kaivostoimilupia käyttäville yhtiöille asettamiin luopumista koskeviin edellytyksiin, eivät nimittäin ole erityisesti EHTY-yrityksiä koskevia täytäntöönpanotoimenpiteitä. Ne koskevat yleistä turvallisuutta ja vahingonkorvausvastuuta, jotka kuuluvat jäsenvaltioiden eivätkä yhteisön toimivaltaan. EHTY-yrityksiä ei ole vapautettu jäsenvaltioiden asettamista velvollisuuksista, jotka on asetettu yleisistä syistä, kuten turvallisuuden, vahingonkorvausvastuun tai ympäristön takia. Niistä seuraavia kustannuksia ei voida näin ollen pitää erityismaksuina, jotka kohdistuvat EHTY-yrityksiin HT 4 artiklan c kohdassa tarkoitetulla tavalla.

Siinä tapauksessa, että teillä on esittää uusia seikkoja, jotka osoittavat päinvastaista, pyydän teitä ilmoittamaan niistä yksiköilleni mahdollisimman pian.”

- 15 Kantajan edustaja on 9.5.2001 päivätyllä kirjeellään vastannut komission kirjeeseen. Edustaja toteaa — tutkittuaan HT 4 artiklan c kohdassa tarkoitettua käsitettä ”erityismaksu” ja maksujen määräämistä ainoastaan EHTY:n perustamissopimuksessa tarkoitetuille yrityksille — että kyseessä on HT 4 artiklan b kohdan vastainen syrjintä. Edustaja esittää näin ollen seuraavaa: ”Tästä syystä pyydän komissiota tarpeen mukaan HT 35 artiklan nojalla toteamaan, että Ranskan tasavalta on jättänyt noudattamatta HT 4 artiklan b kohdan ja

HT 86 artiklan mukaisia jäsenyysveloitteitaan”. Edustaja vaati myös määrättäväksi täsmälleen samat toimenpiteet, jotka oli jo mainittu 9.2.2001 päivätyssä kantelussa.

- 16 Komissio on 10.7.2001 päivätyssä kirjeessään, jonka kantajan edustaja kertoo vastaanottaneensa 19.7.2001 ja jonka on allekirjoittanut yritystoiminnan pääosastossa olevan osaston ”yritys- ja ympäristöpolitiikka, luonnonvarojen käyttö ja erityiset teollisuudenalat” johtaja, vastannut seuraavasti:

”Kirjeessänne, joka on päivätty 14.5.2001, ilmoitatte toissijaisesti HT 4 artiklan b kohdan vastaisesta syrjinnästä Lorminesta vastaan. Asian suhteen toimivaltaiset yksikköni ovat tutkineet tätä näkökohtaa. On kuitenkin osoittautunut, että HT 4 artiklan b kohta koskee ainoastaan EHTY-tuotteiden myyntiä. Tämän yleisen syrjimättömyyden säännön soveltamista on täsmennetty 60 artiklassa (myyntihinta) ja 70 artiklassa (kuljetuskustannukset). Erityismaksut, jotka liittyvät kaivostoimilupia käyttävien yhtiöiden luvista luopumiseen, eivät siten kuulu HT 4 artiklan b kohdan soveltamisalaan.

Kantelun muita näkökohtia koskevilta osin viittaa kilpailun pääosaston vastaukseen, joka on esitetty 30.5.2001 päivätyssä kirjeessä.”

Oikeudenkäyntimenettely

- 17 Kantaja on yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 9.5.2001 saapuneella kannekirjelmällä nostanut kumoamiskanteen, joka on kirjattu numerolla T-107/01 ja joka koskee toisaalta 21.4.2001 tehtyä implisiittistä

päätöstä, jolla komissio kieltäytyi hyväksymästä kantajan 9.2.2001 päivättyä kantelua, ja toisaalta 30.3.2001 tehtyä komission päätöstä, jolla kyseinen toimielin kieltäytyi hyväksymästä samaa kantelua.

- 18 Komissio on 19.6.2001 toimittamassaan erillisessä asiakirjassa esittänyt oikeudenkäyntiväitteen kyseistä kannetta vastaan. Oikeudenkäyntiväite määrättiin käsiteltäväksi pääasian yhteydessä 11.10.2001 annetulla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräyksellä.
- 19 Vastauskirjelmä asiassa T-107/01 on toimitettu 23.5.2002.
- 20 Kantaja on yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 31.7.2001 saapuneella kannekirjelmällä nostanut kumoamiskanteen, joka on kirjattu numerolla T-175/01 ja joka koskee toisaalta 9.7.2001 tehtyä implisiittistä päätöstä, jolla komissio kieltäytyi hyväksymästä kantajan 9.5.2001 päivättyä kantelua, ja toisaalta 10.7.2001 tehtyä komission päätöstä, jolla kyseinen toimielin kieltäytyi hyväksymästä samaa kantelua.
- 21 Komissio on 12.10.2001 toimittamassaan erillisessä asiakirjassa esittänyt oikeudenkäyntiväitteen kyseistä kannetta vastaan. Oikeudenkäyntiväite määrättiin käsiteltäväksi pääasian yhteydessä 12.3.2002 annetulla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräyksellä.
- 22 Komissio on toimittanut 23.5.2002 vastineensa asiassa T-175/01.

23 Kantaja on ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 29.5.2002 toimittamallaan erillisellä asiakirjalla, joka on kirjattu numeroilla T-107/01 R ja T-175/01 R, vaatinut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta määräämään seuraavat väli-toimet:

”— niiden 30.3., 21.4., 9.7. ja 10.7.2001 tehtyjen päätösten täytäntöönpanon lykkääminen, joilla komissio on kieltäytynyt toteamasta Ranskan tasavallan jättäneen noudattamatta HT 4 artiklan b ja c kohdan ja HT 86 artiklan mukaisia jäsenyysvelvoitteitaan, ja Ranskan velvoittaminen korjaamaan laiminlyönti Lorminesin 9.2. ja 9.5.2001 päivätyissä toimimisvaatimuksissa esittämien toimenpiteiden mukaisesti;

— komission velvoittaminen tekemään kuukauden määräajassa välitoimien määräämisestä ja joka tapauksessa ennen EHTY:n perustamissopimuksen voimassaolon päättymistä HT 88 artiklan nojalla päätös, jossa todetaan Ranskan jättäneen noudattamatta HT 4 artiklan b ja c kohdan ja HT 86 artiklan mukaisia jäsenyysvelvoitteitaan Lorminesin kustannuksella;

— komission velvoittaminen tekemään kuukauden määräajassa välitoimien määräämisestä ja joka tapauksessa ennen EHTY:n perustamissopimuksen voimassaolon päättymistä HT 88 artiklan nojalla päätös, jossa velvoitetaan Ranska korjaamaan HT 4 artiklan b ja c kohdan ja HT 86 artiklan mukaisten jäsenyysvelvoitteiden laiminlyönti ja erityisesti:

— tunnustamaan, että Lormines ei enää ole toimilupien ja siirrettyjen toimilupien haltija niiden tosiasiallisesta luovuttamisesta lähtien;

- tunnustamaan, että vastuuolettama ei voi sitoa Lorminesta toimilupien ja siirrettyjen toimilupien tosiasiallisesta luovuttamisesta lähtien;

- lopettamaan kaikkien näihin toimilupiin ja siirrettyihin toimilupiin liittyvien maksujen määrääminen Lorminekselle;

- korvaamaan Lorminekselle kustannukset, jotka sen on pitänyt maksaa toimilupien ja siirrettyjen toimilupien tosiasiallisesta luovuttamisesta lähtien”.

- 24 Komissio on toimittanut välitoimihakemusta koskevat kirjalliset huomautuksensa 14.6.2002.
- 25 Välitoimista päättävä tuomari katsoo asiakirja-aineiston perusteella, että sillä on käytettävissään kaikki tarvittavat tiedot esillä olevan välitoimihakemuksen ratkaisemiseksi ilman, että sitä ennen olisi tarpeen kuulla asianosaisten suullisia lausumia.

Oikeudellinen arviointi

- 26 HT 39 artiklan toisen ja kolmannen kohdan sekä Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen perustamisesta 24 päivänä lokakuuta 1988 tehdyn neuvoston päätöksen 88/591/EHTY, ETY, Euratom (EYVL L 319, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 8.6.1993 tehdyllä neuvoston päätöksellä 93/350/Euratom, EHTY, ETY (EYVL L 144, s. 21), 4 artiklan nojalla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi määrätä riidanalaisen toimen täytäntöön-

panon lykättäväksi tai päättää tarpeellisista välitoimista, jos se katsoo, että olosuhteet sitä edellyttävät.

- 27 Käsiteltävässä asiassa välitoimista päättävä tuomari katsoo, että aluksi on ratkaistava, voidaanko välitoimihakemus ottaa tutkittavaksi.

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

Pääasian tutkittavaksi ottaminen

- 28 Kantaja toteaa ainoastaan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 104 artiklan 1 kohdan mukaiset edellytykset täyttyvät.
- 29 Komissio katsoo, että välitoimihakemus on hylättävä, koska sen perustana olevien kanteiden tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat. Komission perustelut on ryhmitelty neljän oikeudenkäyntiväitteen ympärille.
- 30 Ensinnäkään kantaja, joka ei enää harjoita EHTY:n perustamissopimuksen soveltamisalaan kuuluvaa toimintaa, ei ole kyseisen perustamissopimuksen 80 artiklassa tarkoitettu yritys. Sillä ei näin ollen ole asiavaltuutta.

- 31 Toiseksi HT 35 artiklaan perustuvat kanteet on jätettävä tutkimatta, koska vaatimuskirjettä ei ole osoitettu komissiolle kohtuullisessa ajassa. Käsiteltävässä asiassa kantaja on saattanut asian komission käsiteltäväksi kauan niiden tapahtumien jälkeen, jotka ovat aikaansaaneet Ranskan viranomaisten väitetyn EHTY-sopimuksen mukaisten jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämisen.
- 32 Kolmanneksi HT 35 artiklaan perustuvat kanteet on myös jätettävä tutkimatta, koska komission toimimattomuutta ei ole aikaisemmin riitautettu. Näiden perustelujen yhteydessä komissio korostaa, että 9.2. ja 9.5.2001 päivätyjen kirjeiden ei voida katsoa sisältävän toimimisvaatimuksia. Joka tapauksessa se esittää, että käsiteltävän asian kaltaisissa olosuhteissa komission vaatiminen toimimaan HT 35 artiklan nojalla sille HT 88 artiklassa myönnettyjen toimivaltuuksien rajoissa velvoittaisi sen tekemään ”sitovan päätöksen”, joka voisi olla — kun otetaan huomioon HT 88 artiklan mukaisen menettelyn päätökseen saattamiseksi tarpeelliset määräajat — ainoastaan päätös, jolla hylätään sille esitetty vaatimus. Tällaista tulkintaa ei voida hyväksyä.
- 33 Neljänneksi HT 33 artiklan nojalla nostetut kanteet on jätettävä tutkimatta, koska komission 30.3. ja 10.7.2001 päivätyt kirjeet eivät ole kannekelpoisia toimia. Vaikka oletettaisiin, että 10.7.2001 päivätty kirje katsottaisiin kantajan kantelua koskeväksi nimenomaiseksi hylkäyspäätökseksi, se olisi pelkästään vahvistus aikaisemmalle päätökselle, toisin sanoen 9.7.2001 tehdylle implisiittiselle päätökselle, jolla hylättiin kantajan 9.5.2001 tekemä kantelu.

Välitoimihakemuksessa esitettyjen vaatimusten tutkittavaksi ottaminen

- 34 Kantaja muistuttaa, että sen välitoimihakemuksessa vaaditaan komission määräämistä hyväksymään ennen EHTY:n perustamissopimuksen voimassaolon

- päätymistä 23.7.2002 toimimisvaatimukset, jotka on päivätty 9.2. ja 9.5.2001. Se lisää, että jos ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hyväksyy käsiteltävänä olevan hakemuksen, komission on todettava, että Ranskan tasavalta on jättänyt noudattamatta HT 4 artiklan b ja c kohdan ja HT 86 artiklan mukaisia jäsenyyssveloitteitaan, ja määrättävä kyseinen jäsenvaltio korjaamaan laiminlyönti kantajan kahdessa toimimisvaatimuksessaan esittämien toimenpiteiden mukaisesti.
- 35 Kantaja katsoo seuraavaksi yhteisöjen tuomioistuimen presidentin asiassa C-399/95 R, Saksa vastaan komissio, 3.5.1996 antaman määräyksen 44—46 kohtaan nojautuen, että HT 39 artiklassa ei poissuljeta sitä, että kielteisten päätösten täytäntöönpanoa lykätään, eikä sitä, että vastaajana oleva toimielin, jonka kieltäytyminen on riitautettu, velvoitetaan hyväksymään sille esitetty vaatimus (ks. vastaavasti asia C-68/95, T. Port, tuomio 26.11.1996, Kok. 1996, s. I-6065, 59 ja 60 kohta).
- 36 Lopuksi kantaja korostaa, että välitoimihakemus on nyt ainoa keino saada oikeussuojaa kantajan EHTY:n perustamissopimuksen, jonka voimassaolo päättyy 23.7.2002, mukaisille oikeuksille ja että kun otetaan huomioon lähestyvä voimassaoloajan päättyminen, komissio ei voi enää kyseisessä perustamissopimuksessa myönnettyjä toimivaltuuksiaan käyttäen panna täytäntöön tuomiota, jolla riidanalaiset päätökset kumotaan. Muutoin käsiteltävänä olevan hakemuksen hyväksyminen vastaa oikeuskäytäntöä, jonka mukaan välitoimia voidaan käyttää sellaisen toiminnan tai toiminnan laiminlyönnin keskeyttämiseen, joka on pääasian kanteen kohteena (yhdistetyt asiat 31/77 R ja 53/77 R, komissio v. Yhdistynyt kuningaskunta, määräys 21.5.1977, Kok. 1977, s. 921, Kok. Ep. III, s. 395; asia 61/77 R, komissio v. Irlanti, määräys 22.5.1977, Kok. 1977, s. 937; asia 61/77 R II, komissio v. Irlanti, määräys 13.7.1977, Kok. 1977, s. 1411 ja asia C-120/94 R, komissio v. Kreikka, määräys 29.6.1994, Kok. 1994, s. I-3037, Kok. Ep. XV, s. 313). Kyseisessä oikeuskäytännössä luonnehditaan välitoimista päättävän tuomarin määräämien toimenpiteiden väliaikaisuutta koskevan vaatimuksen suhteellisuutta. Tältä osin kantaja korostaa, että haettujen välitoimien voimassaolo päättyy, jos pääasian kanne hylätään tai jos yhteisöjen tuomioistuin myöhemmin kumoo komission päätöksen, jossa todetaan Ranskan tasavallan jättäneen noudattamatta jäsenyyssveloitteitaan.
- 37 Komissio huomauttaa aluksi, että käsiteltävänä oleva hakemus on tehty asiassa T-107/01 enemmän kuin 12 kuukautta ja asiassa T-175/01 lähes 10 kuukautta

sen jälkeen, kun asiat on saatettu ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen käsiteltäväksi. Komissio korostaa tältä osin, että intressi välitoimimenettelyyn ja menettelyn hyödyllisyys eivät sovi yhteen liian pitkän ajan kulumisen kanssa.

- 38 Komissio korostaa seuraavaksi, että vaikka mahdollisuutta välitoimien määräämiseen ei ole rajoitettu säännöksillä tiettyjen oikeussuojakeinojen yhteydessä, tällaisten välitoimien määrääminen näyttää itse asiassa rajoittuvan suoriin kankeisiin. Näin ollen mahdollisuus määrätä välitoimenpiteitä jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan kanteen yhteydessä on hyväksytty (em. asia komissio v. Irlanti, määräys 22.5.1977), mikä on johtanut kansallisten lainsäädäntötoimenpiteiden lykkäämiseen ja/tai täsmällisten sääntöjen määräämiseen kansallisten viranomaisten toiminnalle. Vaikka yhteisöjen tuomioistuin (em. asia T. Port) ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (asia T-79/96 R, Camar v. komissio, määräys 21.3.1997, Kok. 1997, s. II-403, 44 kohta) ovat komission mukaan hyväksyneet periaatteessa mahdollisuuden välitoimien määräämiseen laiminlyöntikanteen yhteydessä, kantaja ei ole kuitenkaan maininnut mitään asiaa, jonka yhteydessä kyseistä mahdollisuutta olisi käytetty.
- 39 Käsiteltävässä asiassa välitoimihakemusta ei voida ottaa tutkittavaksi haettujen toimenpiteiden kohteen takia.
- 40 Komissio on nimittäin todennut, että 30.3., 21.4., 9. ja 10.7.2001 tehdyt päätökset ovat päätöksiä, jotka koskevat kieltäytymistä hyväksyä sille osoitettuja vaatimuksia. Nämä päätökset ovat luonteeltaankin sellaisia, että niihin ei itsesään sisälly mitään määräyksiä ja etteivät ne edellytä mitään täytäntöönpanoa. Tällaisten päätösten täytäntöönpanon lykkääminen ei missään tapauksessa voi vastata sellaisen päätöksen tekemistä, josta komissio on kieltäytynyt (ks. vastaavasti asia 50/69 R, Saksa v. komissio, määräys 5.10.1969, Kok. 1969, s. 449 ja 451). Näin ollen komissio väittää, että kyseiset päätökset eivät ole sellaisia,

että ne voisivat olla täytäntöönpanon lykkäämisen kohteena, ja että käsiteltävänä oleva hakemus on tältä osin jätettävä tutkimatta.

- 41 Muut haetut välitoimenpiteet (ks. edellä 23 kohta), sellaisena kun ne on täsmennetty välitoimihakemuksessa (ks. edellä 34 kohta), ovat määräyksiä, joiden tarkoituksena on komission velvoittaminen toisaalta toteamaan, että Ranska on jättänyt noudattamatta yhteisön oikeuden mukaisia eri jäsenyyssvelvoitteita, ja toisaalta määräämään kyseinen jäsenvaltio toteuttamaan neljä toimenpidettä. Nämä toimenpiteet vastaavat täysin niitä, joita kantaja 9.2. ja 9.5.2001 päivätyissä kirjeissään vaati komissiolta.
- 42 Komissio katsoo, että perustamissopimuksen laatijoiden toivomaa yhteisön eri toimielinten välistä toimivallan jakoa koskevien periaatteiden mukaista ei kuitenkaan olisi se, että yhteisöjen tuomioistuimet voisivat velvoittaa komission suostumaan niille esitettyyn välitoimihakemukseen (asia T-131/89 R, Cosimex v. komissio, määräys 6.12.1989, Kok. 1990, s. II-1, 11 ja 12 kohta ja asia T-107/96, Pantochim v. komissio, määräys 21.10.1996, Kok. 1996, s. II-1361, 43 kohta).
- 43 Lisäksi haettujen välitoimien määräämisellä otettaisiin ennalta kantaa ratkaisuun, jonka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin antaa pääasiassa. Tällaisten toimenpiteiden tuottamat vaikutukset eivät päättyisi tuomioon, koska ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen on ratkaistava kantajan vaatimusten hyväksymättä jättämistä koskevan päätöksen laillisuus eikä sen päätöksen laillisuutta, jonka tekemiseen komissio näin velvoitettaisiin. Tästä seuraa, että haettuja toimenpiteitä ei voida pitää väliaikaisina (ks. vastaavasti asia T-610/97 R, Carlsen ym. v. neuvosto, määräys 3.3.1998, Kok. 1998, s. II-485, 56 kohta).

- 44 Näillä syistä on komission mukaan ilmeistä, että haettujen välitoimien myöntäminen ei kuulu välitoimista päättävän tuomarin toimivaltaan. Komissio väittää, että käsiteltävänä oleva hakemus on näin ollen jätettävä tutkimatta.

Välitoimista päättävän tuomarin arviointi asiasta

- 45 Käsiteltävänä olevalla välitoimihakemuksella on kaksi tarkoitusta.
- 46 Kantaja vaatii tällä hakemuksella ensinnäkin niiden neljän päätöksen täytäntöönpanon lykkäämistä, jotka on tehty 30.3., 21.4., 9.7. ja 10.7.2001 ja joilla komissio on kieltäytynyt toteamasta Ranskan tasavallan jättäneen noudattamatta HT 4 artiklan b ja c kohdan ja HT 86 artiklan mukaisia jäsenyyssveloitteitaan, ja Ranskan velvoittamista korjaamaan laiminlyönti siten kuin kantaja on esittänyt 9.2. ja 9.5.2001 päivätyissä kirjeissään.
- 47 Kuten HT 35 artiklasta käy ilmi, implisiittisten kielteisten päätösten, jotka on tehty 21.4. ja 9.7., katsotaan johtuvan komission toimimatta jättämisestä kahden kuukauden määräajassa, joka lasketaan edeltävän toimimisvaatimuksen esittämisestä. Kantaja katsoo 30.3. ja 10.7.2001 päivätyjen kirjeiden osalta, että ne ovat ilmaisu nimenomaisesta kieltäytymisestä todeta Ranskan tasavallan jäsenyyssveloitteiden noudattamatta jättäminen ja että ne ovat päätösluonteisia.

- 48 Tästä seuraa, että haettu täytäntöönpanon lykkäys koskee kielteisiä päätöksiä, koska näiden neljän ”päätöksen” yhteinen vaikutus perustuu komission kiel-täytymiseen ryhtyä kantajan siltä vaatimiin toimenpiteisiin Ranskan tasavallan väitettyjen EHTY:n perustamissopimusten rikkomisten lopettamiseksi. On kui-tenkin muistettava, että lähtökohtaisesti ei ole mahdollista vaatia kielteisen hal-linnollisen päätöksen täytäntöönpanon lykkäämistä, koska lykkäyksen myöntäminen ei voi muuttaa kantajan tilannetta (ks. erityisesti asia 206/89 R, S. v. komissio, määräys 31.7.1989, Kok. 1989, s. 2841, 14 kohta; asia C-89/97 P(R), Moccia Irme v. komissio, määräys 30.4.1997, Kok. 1997, s. I-2327, 45 kohta ja yhdistetyt asiat C-486/01 P(R) ja C-488/01 P(R), Front National ja Martinez v. parlamentti, määräys 21.2.2002, Kok. 2002, s. I-1843, 73 kohta).
- 49 Tässä tapauksessa riidanalaisten päätösten täytäntöönpanon lykkääminen ei velvoittaisi komissiota toteamaan väitettyä jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä. Kantajalla ei siis ole mitään intressiä lykkäykseen eikä välitoimista päättävä tuomari näin ollen voi sitä määrätä.
- 50 Käsiteltävänä olevan hakemuksen toisena tavoitteena on sellaisten välitoimien määrääminen, joilla komissio velvoitetaan toisaalta toteamaan ennen 23.7.2002 Ranskan tasavallan jättäneen noudattamatta EHTY:n perustamissopimuksen mukaisia jäsenyysvelvoitteitaan ja toisaalta määräämään kyseinen jäsenvaltio korjaamaan mainittu noudattamatta jättäminen toteuttamalla neljä toimenpi-dettä.
- 51 Ensinnäkin on todettava, että HT 88 artiklassa käyttöön otetun järjestelmän mukaan ainoastaan silloin, kun komissio ”katsoo”, että jäsenvaltio on jättänyt täyttämättä sille kyseisen sopimuksen mukaan kuuluvan velvollisuuden, se toteaa

tämän noudattamatta jättämisen antamalla asiasta lausunnon perusteluineen varattuaan ensin valtiolle, jota asia koskee, tilaisuuden esittää huomautuksensa.

- 52 Lisäksi haetulla välitoimella, joka koskee komission määräämistä toteamaan jäsenyysselvoitteiden noudattamatta jättäminen, on täsmälleen sama sisältö ja samat vaikutukset kuin toimenpiteellä, jota komissio on kantajan mukaan lainvastaisesti kieltäytynyt toteuttamasta. Kantajan tarkoituksena on näin ollen selvästi saada välitoimista päättävältä tuomarilta se, mihin komissio ei ole suostunut, koska välitoimimenettelyssä esitetyt vaatimukset on muotoiltu samoin kuin ne, jotka on esitetty 9.2. ja 9.5.2001 päivätyissä kirjeissä. Kun otetaan huomioon nämä olosuhteet, kantajan perustelut tarkoittavat pääasiallisesti väitettä, jonka mukaan silloin, kun komissio on kieltäytynyt toteamasta kyseisen valtion jäsenyysselvoitteiden noudattamatta jättämistä HT 88 artiklan nojalla ja kun välitoimihakemus on saatettu välitoimista päättävän tuomarin käsiteltäväksi kyseisen kieltäytymisen seurausten torjumiseksi, tämän tulisi korvata komissio mainitun 88 artiklan soveltamisessa.
- 53 Jos kyseinen toimenpide määrättäisiin se, merkitsisi puuttumista kyseiselle toimielimelle kuuluvan toimivallan käyttämiseen, mikä ei ole yhteensopivaa EHTY-sopimuksen laatijoiden toivoman eri toimielinten välisen toimivallan jaon kanssa. Välitoimihakemusta ei näin ollen voida hyväksyä tämän toimenpiteen osalta (ks. vastaavasti asia T-213/97 R, Eurocoton ym. v. neuvosto, määräys 2.10.1997, Kok.1997, s. II-1609, 40 kohta).
- 54 Tässä yhteydessä on korostettava, että kantajan väitteet, siltä osin kuin ne nojautuvat edellä mainitussa asiassa T. Port annettuun tuomioon, eivät voi menestyä. Tästä tuomiosta ei nimittäin välttämättä voida päätellä, että toimielimen laiminlyönnin korjaamisen mahdollistavat välitoimet merkitsevät sen velvoittamista toteamaan sellainen yhteisön oikeuden rikkominen, jonka kantaja on aikaisemmin tuonut esiin toimielimen käsiteltäväksi saattamassaan kantelussa.

- 55 Kyseisessä tuomiossa yhteisöjen tuomioistuin on pääasiassa todennut, että yksityisen EY 232 artiklan nojalla sellaista toimielintä vastaan, joka on jättänyt antamatta ”jonkin muun säädöksen kuin suosituksen tai lausunnon”, nostaman laiminlyöntikanteen yhteydessä oikeus saada oikeussuojaa sisältää mahdollisuuden vaatia yhteisöjen tuomioistuimelta välitoimien määräämistä EY 243 artiklan nojalla.
- 56 Tämä yhteisöjen tuomioistuimen esittämä arviointi perustuu EY:n perustamis-sopimukseen, jonka yhteydessä on todettu, että kumoamiskanteen ja laiminlyöntikanteen välillä ei ole välttämätöntä yhteyttä (asia 302/87, parlamentti v. neuvosto, tuomio 27.9.1988, Kok. 1988, s. 5615, Kok. Ep. IX, s. 589, 16 kohta). Laiminlyöntikanne voi nimittäin mahdollistaa sen toteuttamisen, että toimielin on lainvastaisesti jättänyt toteuttamatta toimen, jota vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan (erityisesti asia 60/81, IBM v. komissio, tuomio 11.11.1981, Kok. 1981, s. 2639, Kok. Ep. VI, s. 231, 10 kohta) ei voida riitauttaa EY 230 artiklan nojalla toimen valmistelevan luonteen takia. Tästä seuraa, että kyseinen toimielin voi päättää laiminlyönnin pelkästään valmistelevan luonteisen eikä välttämättä sellaisen toimen toteuttamisella, joka päättää kyseessä olevan hallinnollisen menettelyn kantajan toivomalla tavalla (ks. vastaavasti asia C-282/95 P, Guérin automobiles v. komissio, tuomio 18.3.1997, Kok. 1997, s. I-1503).
- 57 Samalla tavoin välitoimista päättävän tuomarin määräämät välitoimet voivat mahdollistaa toimielimen laiminlyönnin korjaamisen ilman, että kyseiset toimet periaatteessa merkitsisivät — kuten on esitetty — toimielimen määräämistä hyväksymään kantajan kantelu.
- 58 Käsiteltävässä asiassa jäsenyysselvoitteiden noudattamatta jättämisen toteuttaminen, joka välitoimista päättävää tuomaria muun muassa vaaditaan määräämään komission tehtäväksi, päättää lopullisesti HT 88 artiklan mukaisen jäsenyysselvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan menettelyn, ja näin ollen sillä ei ole turvaavaa luonnetta.

- 59 Lopuksi vielä erityisesti sen vaaditun toimenpiteen osalta, joka koskee komission velvoittamista määräämään Ranskan tasavalta korjaamaan väitetty noudattamatta jättäminen neljän toimenpiteen toteuttamisella, on myös todettava, että jos välitoimista päättävä tuomari hyväksyisi tällaisen vaatimuksen, olisi päätös todellisuudessa osoitettu kyseiselle jäsenvaltiolle.
- 60 Välitoimista päättävän tuomarin toimivaltaan ei kuitenkaan kuulu tällaisten välitoimien määrääminen silloin, kun pääasian kanne, johon välitoimihakemus perustuu, koskee vastaajana olevan toimielimen ”päätösten” kumoamista kuten käsiteltävässä asiassa. Vaaditut toimenpiteet voidaan periaatteessa määrätä ainoastaan, jos ne pysyvät sen lopullisen päätöksen rajoissa, jonka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien voi tehdä HT 34 ja HT 35 artiklan yhdessä luettujen säännösten nojalla, ja jos ne koskevat asianosaisten, käsiteltävässä asiassa kantajan ja komission, välisiä suhteita.
- 61 Välitoimista päättävä tuomari ei voi missään tapauksessa määrätä komissiota osoittamaan määräyksiä jäsenvaltiolle, koska HT 88 artiklassa ei anneta komissiolle toimivaltaa määrätä tällaisia toimenpiteitä edes siinä tapauksessa, että kyseinen jäsenvaltio ei ole täyttänyt jäsenyysoikeutensa kyseisen toimielimen tätä varten asettamassa määräajassa.
- 62 Edellä esitetyn perusteella käsiteltävänä oleva välitoimihakemus on jätettävä tutkimatta, mutta tällä ei ole vaikutusta komission pääasian kanteiden yhteydessä esittämien oikeudenkäyntiväitteiden arviointiin.

Näillä perusteilla

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI**

on määrännyt seuraavaa:

- 1) **Välitoimihakemus hylätään.**

- 2) **Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.**

Annettiin Luxemburgissa 11 päivänä heinäkuuta 2002.

H. Jung

kirjaaja

B. Vesterdorf

presidentti